

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Μ. Ναθαναήλ, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 1533/2019

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

Κατηγορούσα Αρχή

v.

Δέσποινα Μιχαηλίδου

Κατηγορούμενος

Ημερομηνία: 10 Απριλίου 2023

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κ. Γ. Σταύρου

Για την Κατηγορούμενη: κ. Γ. Πολυχρόνης με κ. Εφφέ

Κατηγορούμενη: Παρούσα

ΑΠΟΦΑΣΗ

Το Δικαστήριο έχει ενώπιον του κατηγορούμενο πρόσωπο το οποίο αντιμετωπίζει μία κατηγορία, ήτοι αυτή της κλοπής από υπάλληλο, πράξη η οποία ποινικοποιείται δυνάμει των προνοιών των Άρθρων 255 και 268 αντίστοιχα, του Ποινικού Κώδικα. Τα πρωτογενή γεγονότα, ως καταγράφονται στις λεπτομέρειες της κατηγορίας είναι ότι η «κατηγορούμενη μεταξύ των ημερομηνιών 26.7.2017 με 28.7.2017 συμπεριλαμβανομένων, στην Λεωφόρο Φανερωμένης στην Λάρνακα, ενώ ήταν υπάλληλος του φαρμακείου «Γεωργία Ζάππου», έκλεψε προϊόντα φαρμακείου συνολικής αξίας €1.669,24, περιουσία του εργοδότη της». Προς απόδειξη των κατηγοριών η Κατηγορούσα Αρχή κάλεσε ως μάρτυρες, έναν εκ δύο ιδιοκτητών του φαρμακείου και την Αστυφύλακα 3485. Η κατηγορούμενη αφού κλήθηκε σε απολογία, αποφάσισε όπως τηρήσει το δικαίωμα της σιωπής. Στην διαδικασία κατατέθηκαν συνολικά, δέκα (10) Τεκμήρια.

Μαρτυρία Κατηγορούσας Αρχής:

Ο Γιάννης Ζάππος, ΜΚ1, αναγνώρισε την κατάθεση που έδωσε στην Αστυνομία ημερομηνίας 31.7.17 και κατέθεσε αυτήν ως **Τεκμήριο 1**. Αναγνώρισε την κατηγορούμενη στο εδώλιο. Το φαρμακείο λειτουργεί τα τελευταία 25 χρόνια, και ευρίσκεται στην Λεωφόρο Φανερωμένης. Στο φαρμακείο υπάρχουν προς πώληση εκτός από φάρμακα, διάφορα άλλα προϊόντα όπως καλλυντικά και είδη διατροφής. Τα καλλυντικά τα προμηθεύονται από τις εταιρείες Ahava, Collistar, Pupa, Vichy και Korf. Σε αυτό εργάζονται ο ίδιος, ο αδερφός του, η μητέρα του και ακόμη τρεις υπάλληλοι, μεταξύ των οποίων και η κατηγορούμενη, η οποία ήταν στην υπηρεσία τους για περίοδο 6 ετών. Το φαρμακείο διαθέτει επί του ηλεκτρονικού του υπολογιστή λογισμικό σύστημα, στο οποίο καταχωρούνται όλα τα προϊόντα που έχει προμηθευτεί το φαρμακείο. Όταν ένα προϊόν πωληθεί και πληρωθεί στο ταμείο, αυτό αυτόματα αφαιρείται ηλεκτρονικώς από την λίστα του αποθέματος. Ενίοτε υπάρχουν επιστροφές προϊόντων και συνεπώς το απόθεμα που καταγράφεται ηλεκτρονικά δεν συνάδει απόλυτα με το αποτέλεσμα μιας φυσικής καταμέτρησης επί των προϊόντων. Είναι δια αυτό το λόγο στο τέλος του χρόνου, όταν γίνεται απογραφή των προϊόντων με βάση το ηλεκτρονικό σύστημα ενδέχεται να παρουσιάζεται έλλειμμα επί διαφόρων προϊόντων, συνολικής αξίας €5.000 περίπου. Το έλλειμμα αυτό αποδίδεται κυρίως σε επιστροφές προϊόντων, τυχαίο σπάσιμο των από πελάτες, μικροκλοπές και άλλους λόγους.

Προ δύο μηνών ο αδερφός του, διαπίστωσε ότι έλειπαν αδικαιολόγητα από την αποθήκη του φαρμακείου 70 αποσυμφορητικά σπρέι συγκεκριμένης μάρκας. Αυτό που του είχε κινήσει την περιέργεια ήταν η έλλειψη αριθμού τεμαχίων από το ίδιο προϊόν και έτσι πλέον, δεν υπήρχε περίπτωση να υφίσταντο περιπτώσεις λάθους στο απόθεμα όπως πίστευε παλαιότερα. Εντός του φαρμακείου υπάρχει εγκαταστημένο κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης που αποτελείται από 16 κάμερες εσωτερικά και εξωτερικά του φαρμακείου αλλά και από ένα DVR με σκληρό δίσκο το οποίο καταγράφει δεδομένα σε εβδομαδιαία βάση. Υπάρχει σχετική σήμανση εντός του φαρμακείου περί της λειτουργίας του συστήματος καταγραφής, η λειτουργία του οποίου ήταν πάντοτε εις γνώση και των υπαλλήλων. Με τον εντοπισμό της έλλειψης των αποσυμφορητικών σπρέι, οι ιδιοκτήτες

αποφάσισαν όπως εγκαταστήσουν επιπλέον κάμερες. Δύο από αυτές τοποθετήθηκαν εντός της αποθήκης.

Ο ίδιος προσωπικά έλεγχε καθημερινά έκτοτε, το κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης για να δει αν κάποιος έκλεβε προϊόντα από το φαρμακείο. Από τον έλεγχο διαπίστωσε ότι σε τουλάχιστον έξι περιπτώσεις η κατηγορούμενη έκλεψε διάφορα προϊόντα από την αποθήκη. Πριν μεταβεί στην αστυνομία μετέφερε τα δεδομένα του κλειστού κυκλώματος παρακολούθησης σε εξωτερική κινητή κάρτα μνήμης «USB Memory Stick»- **Τεκμήριο 2**. Ο ΜΚ1 διαπίστωσε ότι η κατηγορούμενη σε διαφορετικές περιπτώσεις έκλεψε προϊόντα από την αποθήκη του φαρμακείου. Οι περιπτώσεις αφορούν στην κλοπή από το ράφι της αποθήκης ενός συμπληρώματος διατροφής σε φακελάκια σκόνης μάρκας «Sideral Folico». Η αξία του ανέρχεται στα €19,79. Η κλοπή έγινε την 26.7.17. Στο κλειστό κύκλωμα φαίνεται η κατηγορούμενη να παίρνει το συγκεκριμένο προϊόν και να το βάζει στην τσάντα της. Καταγράφεται επίσης η κλοπή ενός κοκκιναδιού συγκεκριμένης μάρκας αξίας €19,67, το οποίο επίσης τοποθετεί στην τσάντα της την 27.7.17. Την 28.7.17 γίνεται καταγραφή επί του κλειστού κυκλώματος της κατηγορούμενης η οποία τοποθετεί μια γόμα για τεχνητή οδοντοστοιχία αξίας €6,52 στην τσάντα της, χωρίς προηγούμενη συγκατάθεση από τους διευθυντές/ιδιοκτήτες.

Η κατηγορούμενη δεν είχε πληρώσει τις συγκεκριμένες μέρες για τα προαναφερθέντα προϊόντα γιατί, όταν οι υπάλληλοι αγοράζουν ένα προϊόν αυτόματα, κατά την πληρωμή παίρνουν έκπτωση ύψους 24%. Δεν υπάρχει καμία απόδειξη με έκπτωση εντός του ταμείου που να αφορά τις προαναφερθείσες ημερομηνίες. Εν πάση περιπτώσει, οι οδηγίες στους υπαλλήλους είναι ποτέ να μην τοποθετούν οι ίδιοι την αντιστοιχία των χρημάτων ενός προϊόντος στο ταμείο αλλά να το πληρώνουν είτε στον ίδιο, είτε στον αδερφό του. Αναφορικά με τις εν λόγω ημερομηνίες η κατηγορούμενη δεν πλήρωσε ούτε στον ίδιο, ούτε στον αδελφό του το οποιοδήποτε ποσό χρημάτων. Ποτέ δεν ενημέρωσε είτε τους ιδιοκτήτες, είτε την μητέρα τους για την λήψη των εν λόγω προϊόντων ενώ πουθενά δεν σημείωσε το εν λόγω γεγονός. Από τα πιο πάνω συμπεραίνεται ότι η κατηγορούμενη έκλεψε προϊόντα συνολικής αξίας €45,98.

Κατά την ζώσα μαρτυρία του ο παραπονούμενος υιοθέτησε το περιεχόμενο της κατάθεσης του ενώ αποσφραγίστηκε παρουσία του Δικαστηρίου ο φάκελος που εμπεριείχε την κινητή κάρτα μνήμης, το περιεχόμενο της οποίας προβλήθηκε εντός της αίθουσας του Δικαστηρίου. Σε αυτό υπήρχαν έξι βιντεοκλίπ, τα οποία αφορούσαν σε καταγραφές από το εσωτερικό της αποθήκης του φαρμακείου. Ο ΜΚ1 ανέφερε ότι σε αυτά τα κλιπ αναγνώρισε την κατηγορούμενη ως το πρόσωπο που στις τρεις προαναφερθείσες περιπτώσεις, τοποθετεί τα συγκεκριμένα προϊόντα από τα ράφια του φαρμακείου στην προσωπική της τσάντα. Όταν διαπίστωσαν ότι έλειπαν τα 70 αποσυμφορητικά στρέι προέβησαν σε καταγγελία στην αστυνομία ενώ παράλληλα ο ΜΚ1 παρατηρούσε τις κάμερες σε καθημερινή βάση.

Η αστυνομία τους ενημέρωσε ότι στην οικία της κατηγορούμενης είχαν βρεθεί αριθμός προϊόντων. Ερωτηθείς αν τα προϊόντα που ανευρέθηκαν στο σπίτι της κατηγορούμενης του είχαν υποδειχθεί ή αν αυτά επιστράφηκαν πίσω στο φαρμακείο, ο ΜΚ1 απάντησε ότι δεν μπορούσε να θυμηθεί. Κατέθεσε ως **Τεκμήριο 3** έγγραφο, με τίτλο «Customer Activity», που αφορούσε τις ημερομηνίες 1.1.17 με 1.8.17 ως αυτό εκδόθηκε επ' ονόματι της κατηγορούμενης. Το εν λόγω έγγραφο εκτυπώθηκε από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή του φαρμακείου και σε αυτό καταγράφονται όλα τα αντικείμενα και/ή φάρμακα που είχε αγοράσει η κατηγορούμενη από το φαρμακείο κατά την εν λόγω περίοδο. Ποτέ δεν της δώρισαν τα εν λόγω προϊόντα. Σε ό,τι αφορά τους προμηθευτές τους, αυτοί ανέφερε, δεν μπορούσαν να δωρίσουν από μόνοι τους αντικείμενα αν δεν ενημέρωναν πρώτα το φαρμακείο. Περαιτέρω, τα εν λόγω αντικείμενα δεν εντάσσονταν εντός του εμπορεύματος των προμηθευτών αφού έφεραν την ετικέτα του φαρμακείου, γεγονός που σήμανε την παραλαβή τους από το φαρμακείο και την τοποθέτησή τους στο απόθεμα αυτού.

Υπέβαλε ο κ. Πολυχρόνης ότι τα εμπορεύματα που έλαβε η κατηγορούμενη από την αποθήκη αφορούσαν σε προϊόντα για την λήψη των οποίων είχε λάβει ρητή συγκατάθεση από τους προμηθευτές όπως παραλάβει, με τον μάρτυρα να απορρίπτει την θέση αυτή. Συμφώνησε ο παραπονούμενος ότι η κατηγορούμενη είναι τρίτη ξαδέλφη της μητέρας του, διαφώνησε δε με την υποβολή ότι η λήψη των συγκεκριμένων

προϊόντων ήταν εις γνώση της μητέρας του, ή ότι αυτή είναι «το αφεντικό» της επιχείρησης. Συμφώνησε με τον συνήγορο υπεράσπισης ότι τα απολεσθέντα 70 αποσυμφορητικά σπρέι δεν ανευρέθησαν, προσθέτοντας ότι ίσως τελικά να επρόκειτο για λάθος ή της αποθήκης, ή του έμπορα, ενώ δεν απέκλεισε την πιθανότητα όπως αυτά και να κλάπηκαν και από κάποιον προμηθευτή.

ΜΚ2 η Αστυφύλακας 3845 οποία υπηρετεί στην Υ.Κ.Α.Ν Λευκωσίας. Υιοθέτησε ως **Τεκμήριο 4** την κατάθεση της. Εκεί αναφέρει τα ακόλουθα. Την 31.7.17 συνέλαβε δύναμη Δικαστικού Εντάλματος, **Τεκμήριο 6**, την κατηγορούμενη και αφού της επίστησε την προσοχή στο Νόμο αυτή απάντησε «Για όνομα του Θεού». Ακολούθως την ίδια μέρα και μεταξύ των όρων 19:25 – 19:45 δυνάμει Εντάλματος Έρευνας, **Τεκμήριο 5**, ερεύνησε την οικία της κατηγορούμενης. Από εκεί παρέλαβε ως τεκμήρια τα ακόλουθα προϊόντα:

« 1 Solgar Magnesium Citrate, 1 Solgar Vitamin D3, 2 Slimming Instant Tea, 1 Pedre Alinea, 1 Nasoxyl Spray, 1 Position, 1 Brexin, 1 Ciproxin, 2 Synpharma, 1 Green tea, 1 Vertigo Vomex, 1 Noprilam D.T, 1 Lopexal, 1 Collistar, 1 Voltaren, 1 Tribble Dry, 1 Calcichew, 1 Higher Nature, 1 Ortis εντερική διέλευση, 1 Ultabiotique Plus, 1 Vicks, 1 Cataflam, 1 Collistar Mascara, 1 Betaisodona Throat Spray, 2 Collistar Magnifica Plus, 1 Sideral Folico, 2 Crystal Osmoter, 2 Ahava Mineral Hand Cream, 1 Collistar Uomo, 1 Ahava Mineral Body Lotion, 1 Collistar Perfect Plus, 1 Ahava Permud Nour, 1 Collistar Crema Anti Stretchmarks, 6 πακέτα Iron Natures Oud, 1 Ahava Crystal Osmoter- tester, 1 Ahava Beauty before age-tester, 1 higher nature- tester, 3 Ahava Extreme Eye Cream, 1 fifty dent, 2 Ahava Night Cream, 1 Ahava Beauty Day Cream, 1 Korff Milano, 1 Ahava Deadsea Precius Desert, 1 Ahava Caressing Body Sorbet, 1 Ahava age Control, 2 Collistar Acido Laluronico, 1 Methoteacate Sodium, 1 Aluron, 1 Haifolic, 3 Arcoxia, 1 Bion 3, 1 Collistar Eye Cream, 1 Ahava Eye Cream age Control και 2 Defence Sun».

Σε σχέση με τα πιο πάνω προϊόντα η κατηγορούμενη απάντησε «είναι δικά μου αγόρασα τα». Την 2.8.17 έλαβε ανακριτική κατάθεση από την κατηγορούμενη παρουσία δικηγόρου η οποία δεν παραδέχτηκε την διάπραξη του αδικήματος της κλοπής. Την κατηγορήσε γραπτώς προς τούτο με την απάντηση της κατηγορούμενης να είναι η μη παραδοχή (**Τεκμήρια 9 και 10**). Ως **Τεκμήριο 7** καταχωρήθηκε το Έντυπο Παραλαβής των Έγγράφων Δικαιωμάτων της κατηγορουμένης, ενώ ως **Τεκμήριο 8** κατατέθηκε η λίστα

με τα προϊόντα που παρέλαβε η Αστυνομία από την οικία της κατηγορούμενης. Σε ερώτηση του Δικαστηρίου ως προς την κατάσταση στην οποία είχαν εντοπιστεί τα προϊόντα, η MK2 απάντησε ότι μερικά είχαν χρησιμοποιηθεί ενώ άλλα ήταν σφραγισμένα. Αντεξετασθείσα από τον συνήγορο υπεράσπισης, η MK2 απάντησε ότι δεν γνωρίζει αν τα εν λόγω προϊόντα επεστράφησαν στο φαρμακείο, και αυτό γιατί η ίδια τον Μάρτιο του 2018, έλαβε μετάθεση στο ΤΑΕ Λευκωσίας.

Νομική Πτυχή/Αξιολόγηση Μαρτυρίας

Έχω ως γνώμονά μου τη νομολογία που αφορά στο ζήτημα αξιολόγησης της μαρτυρίας, την οποία έχω εξετάσει με ιδιαίτερη προσοχή, ενώ κατά την αξιολόγηση της δεν περιορίστηκα στην ατομική κρίση της αξιοπιστίας έκαστου μάρτυρος, αλλά ως προτάσσει η νομολογία την αντιπαρέβαλα και την εξέτασα στα πλαίσια του συνόλου της (**Μουσταφά v. Κακουρή (2002) 1 Α.Α.Δ 165**). Μέσω της αξιολόγησης ενός μάρτυρα, το Δικαστήριο καλείται, εξυφαίνοντας τα λεγόμενα του κάθε μάρτυρα, τις αντιδράσεις και την συμπεριφορά του, να αναδείξει, υπό το πρίσμα της πείρας και της ανθρώπινης φύσης, το αξιόπιστο ή μη της εκδοχής που παρουσιάζει. Η δε εντύπωση,:

«.....που αποκομίζει από τους μάρτυρες το πρωτόδικο Δικαστήριο φέρει μαζί της το ευεργέτημα της επισταμένης παρακολούθησης των όσων οι μάρτυρες καταθέτουν, τον τρόπο με τον οποίο καταθέτουν, τη λογική που η μαρτυρία τους εκπέμπει και όλα αυτά σε συνδυασμό με την ανάλογη αντιπαραβολή με τη δικογραφία στις πολιτικές υποθέσεις ή τις καταθέσεις στις ποινικές υποθέσεις και τα εν γένει τεκμήρια. Η ανθρώπινη εμπειρία εν πολλοίς είναι οδηγός ως προς τη λογική των πραγμάτων (Baloise Insurance Co Ltd v. Κατωμονιάτη κ.α. (2008) 1 Α.Α.Δ. 1275)» - (**Cyprus Popular Bank Public Co Ltd – Υπό εξυγίανση δυνάμει των προνοιών του Περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Αλλών Ιδρυμάτων Νόμου Ν.17(1)/2013 (Ενεργώντας Μέσω της Ειδικής Διαχειρίστριας της, Άντρης Αντωνιάδου) v Otis Elevators (Cyprus) Ltd, Πολ. Εφ. 371/2009 ημερ. 16.2.2015**).

Ο MK1 ήρθε στο Δικαστήριο με σκοπό να παραθέσει τα γεγονότα για τα οποία έχει ιδίαν γνώση, ως ένας εκ των ιδιοκτητών του φαρμακείου. Την μαρτυρία του αποδέχομαι ως ειλικρινή καθότι καμία προσπάθεια δεν εντοπίστηκε εκ μέρους του μάρτυρα όπως υπερβάλλει στην παρουσίαση των γεγονότων, είτε όπως αποκρύψει σημαντικές πτυχές

αυτών. Ο ΜΚ1 απαντούσε άμεσα στις ερωτήσεις αμφότερων των συνηγόρων, ενώ εκεί όπου δεν είχε πλήρη γνώση, δεν δίσταζε να το αναφέρει. Η μαρτυρία του όμως, παρά το ειλικρινές της, αφήνει κενά σε ότι αφορά την απόδειξη των Λεπτομερειών της κατηγορίας, ως θα επεξηγηθεί αναλυτικά κατωτέρω, αφού καμία μαρτυρία δεν παρουσιάστηκε που να ταυτίζει την κατηγορούμενη με την κλοπή αντικειμένων αξίας €1.669,24 από το φαρμακείο μεταξύ των ημερομηνιών 26.7.17- 28.7.17.

Η μαρτυρία της ΜΚ2, ως φανερώνεται και από τα πρακτικά της διαδικασίας, ήταν τυπικής φύσεως. Η μαρτυρία της, αν και δεν τίθεται ζήτημα αξιοπιστίας της, ουδόλως διαφώτισε το Δικαστήριο ως προς τα γεγονότα. Συνεπώς, αν και η αξιοπιστία της μάρτυρος δεν τέθηκε ουσιαστικά εν αμφιβόλω, κανένα συμπέρασμα ή εύρημα δεν μπορεί να εξαχθεί από αυτήν. Σημειώνεται και τονίζεται ότι, δια της μαρτυρίας της δεν φανερώθηκε και δεν μπόρεσε να τύχει διαπίστωσης κατά πόσον τα προϊόντα που ανευρέθηκαν και κατασχέθηκαν από την οικία της κατηγορούμενης επεστράφησαν στο φαρμακείο, ή ότι υπήρξε πράγματι ταυτοποίηση των από τον ΜΚ1 ή οποιονδήποτε άλλο ιδιοκτήτη ως (α) προϊόντα που πράγματι ανήκαν στο φαρμακείο, (β) για την αξία των οποίων δεν είχε καταβληθεί το αντίτιμο ή ότι (γ) αυτά έλειπαν αδικαιολόγητα από το απόθεμα του φαρμακείου.

Νομική Πτυχή:

Νομική βάση του κατηγορητηρίου αποτελούν τα **άρθρα 255 και 268 του Ποινικού Κώδικα**. Η ευρεία Νομολογία επί του αδικήματος της κλοπής έχει επαναληφθεί και συνοψισθεί στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου **Ανδρονίκου ν. Δημοκρατίας (2008) 2 Α.Α.Δ 486**. Τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της κλοπής είναι:

- α) η απόκτηση κατοχής και η αποκόμιση πράγματος που μπορεί να καταστεί αντικείμενο κλοπής,
- β), κατά τον ουσιώδη χρόνο απόκτησης της κατοχής και αποκόμισης του πράγματος ο αδικοπραγών να ενεργεί με πρόθεση να το αποστερήσει μόνιμα από τον ιδιοκτήτη του,

γ) κατά τον ουσιώδη χρόνο απόκτησης της κατοχής και αποκόμισης του πράγματος ο αδικοπραγών να ενεργεί χωρίς τη συναίνεση του ιδιοκτήτη του πράγματος,

δ) κατά τον ουσιώδη χρόνο απόκτησης της κατοχής και αποκόμισης του πράγματος ο αδικοπραγών να ενεργεί με δόλιο τρόπο και όχι καλόπιστα,

ε) κατά τον ουσιώδη χρόνο απόκτησης της κατοχής και αποκόμισης του πράγματος ο αδικοπραγών να μην πιστεύει ειλικρινά ότι με την πράξη του ασκεί ή αξιώνει δικό του περιουσιακό δικαίωμα επί του πράγματος, δηλαδή να μην συντρέχουν οι πρόνοιες του άρθρου 8 του Κεφαλαίου 154.

Σύμφωνα με το άρθρο **255 (2) του Νόμου**, ο όρος «αποκτά κατοχή» περιλαμβάνει και το να αποκτά κατοχή, (i) με τέχνασμα, (ii) με εκφοβισμό, (iii) με συνέπεια πλάνης του ιδιοκτήτη που είναι σε γνώση του αποκτώντα ότι κατοχή του αποκτώμενου αποκτήθηκε με τέτοιο τρόπο, (iv) με ανεύρεση, εφόσον κατά το χρόνο της ανεύρεσης αυτός που το βρήκε πιστεύει ότι ο ιδιοκτήτης μπορεί να ανακαλυφθεί με εύλογα διαβήματα, ενώ ο όρος «αποκομίζει» περιλαμβάνει κάθε μετακίνηση οποιουδήποτε πράγματος από το χώρο τον οποίο αυτό κατέχει.

Αντίστοιχα, στο **άρθρο 268** του Ποινικού Κώδικα ως αυτό τροποποιήθηκε από τον Νόμο 43(1)/2000 αναφέρεται ότι «αν ο υπαίτιος κλοπής είναι γραμματέας ή υπηρέτης, αυτό που κλάπηκε είναι περιουσία του εργοδότη του ή πράγμα που περιήλθε στην κατοχή του υπαίτιου για λογαριασμό του εργοδότη του, αυτός υπόκειται σε φυλάκιση δεκατεσσάρων ετών». Είναι αυταπόδεικτο από το γράμμα του Νόμου ότι, εκεί όπου υφίσταται μεταξύ δράστη και ιδιοκτήτη της περιουσίας, σχέση εργοδότη-εργοδοτούμενου, που από τη φύση της είναι σχέση εμπιστοσύνης, η ποινή σε σύγκριση με την κοινή κλοπή είναι σαφώς αυξημένη. Σημειώνεται ότι στην παρούσα περίπτωση, δεν έχει τύχει αμφισβήτησης ότι η κατηγορούμενη κατά τον ουσιώδη χρόνο ήταν υπάλληλος του εν λόγω φαρμακείου.

Επανερχόμενη τώρα στο βάρος απόδειξης, υπενθυμίζεται ότι αυτό φέρει αποκλειστικά η κατηγορούσα αρχή και αυτό, πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας. Το Δικαστήριο για να καταδικάσει θα πρέπει να είναι σίγουρο για την ενοχή του κατηγορουμένου. Ο κατηγορούμενος δεν έχει το βάρος να αποδείξει οτιδήποτε, ούτε ότι είναι αθώος (βλ.

Wellington v. DPP [1935] AC 462 HL, R. v. Majid [2009] EWCA Crim 2563). Εάν το Δικαστήριο μετά την αξιολόγηση των μαρτύρων και τα ευρήματα του, παραμένει με, έστω υποβόσκουσα, αμφιβολία η αθώωση είναι αναπόφευκτη (βλ. **Munteanu v. Δημοκρατίας (2013) 2 ΑΑΔ 459**). Σημειώνεται δε ότι η επιλογή ενός κατηγορούμενου προσώπου όπως διατηρήσει το δικαίωμα της σιωπής, και όπως μην αναφέρει το οτιδήποτε εις απάντηση στις κατηγορίες που του αποδίδονται, είναι ανεπίτρεπτη σχολιασμού ως επιλογή που τείνει να καταδείξει την ενοχή του (βλ. **Ιωάννου v Δημοκρατίας (2001) 2 Α.Α.Δ.195**).

Η Κατηγορούσα Αρχή όφειλε να αποδείξει, ότι η κατηγορούμενη έκλεψε υπό την ιδιότητα της ως υπάλληλος στο εν λόγω φαρμακείο περιουσία που ήταν ιδιοκτησίας του εργοδότη της, ύψους €1.669,24. Παρά την αποδοχή της μαρτυρίας των ΜΚ 1 και 2 ως ειλικρινή, ο σκόπελος που αντιμετωπίζει η Κατηγορούσα αρχή σε ότι αφορά την απόδειξη της κατηγορίας είναι νομικού περιεχομένου. Και εξηγώ.

Η μαρτυρία που παρουσίασε ο ΜΚ1 δεν έχει την δυναμική που νομολογιακά απαιτείται σε υποθέσεις ποινικής φύσεως ούτως ώστε το Δικαστήριο να μπορεί να βασιστεί επ' αυτής και να εξάγει ασφαλές συμπέρασμα ως προς την ενοχή της κατηγορούμενης. Και αυτό γιατί τα γεγονότα που παρουσίασε πόρρω απέχουν από την απόδειξη των λεπτομερειών της κατηγορίας. Καμία συσχέτιση δεν έγινε μεταξύ του ενώπιον του Δικαστηρίου κατηγορούμενου προσώπου και της κατ'ίσχυρισμόν κλεμμένης περιουσίας ύψους €1.669,24. Τα εμπορεύματα που είδε ο παραπονούμενος μέσω του κλειστού κυκλώματος παρακολούθησης να τοποθετεί στην τσάντα της η κατηγορούμενη ήταν αξίας, ως ο ίδιος δήλωσε στην κατάθεση του, ύψους €45,98. Η κατηγορούμενη όμως δεν κατηγορείται για την κλοπή των συγκεκριμένων αντικειμένων. Ούτε έχει προσφερθεί μαρτυρία ότι αυτή η περιουσία αποτελεί μέρος της λοιπής κλοπιμαίας περιουσίας ύψους €1.669,24.

Περαιτέρω, δεν έχει παρατεθεί τέτοια μαρτυρία που να φανερώνει ότι η κατηγορούμενη τελικώς εξήλθε του φαρμακείου μεταξύ των επίδικων ημερομηνιών έχοντας στην κατοχή της τα συγκεκριμένα 3 προϊόντα, χωρίς την συγκατάθεση του εργοδότη της και με πρόθεση όπως μόνιμα αποστερήσει αυτόν από την εν λόγω περιουσία.

Είναι δε σημαντικό να τονιστεί ότι, μελέτη και αντιπαραβολή του περιεχομένου των Τεκμηρίων 1, 2 και 8 φανερώνει ότι τα 3 αντικείμενα που κατονόμασε ο ΜΚ1 ότι τοποθέτησε στην τσάντα της η κατηγορούμενη, δεν ανευρέθηκαν στην οικία της, γεγονός το οποίο ενδεχομένως να έδιδε στο Δικαστήριο την δυνατότητα όπως αφού αξιολογήσει την εν λόγω μαρτυρία, αποφασίσει κατά πόσον αποκαλύφθηκε η διάπραξη αδικήματος σε ότι αφορά περιουσία μικρότερης υπό του κατηγορητηρίου αξίας, και τροποποιήσει αναλόγως αυτό δυνάμει των προνοιών του άρθρου 85 της Ποινικής Δικονομίας.

Σε ότι αφορά τα προϊόντα που βρέθηκαν στην οικία της, καμία μαρτυρία δεν τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου ότι αυτά ταυτοποιήθηκαν με οποιοδήποτε τρόπο ως περιουσία που ανήκε στο φαρμακείο. Η μαρτυρία των ΜΚ1 και ΜΚ2 ως προς τούτο το σημείο ήταν κενή περιεχομένου. Καμία μαρτυρία δεν παρουσιάστηκε σε ότι αφορά την αξία των προϊόντων που βρέθηκαν στην οικία της κατηγορούμενης και αν αυτή ταυτίζεται αθροιστικά με το ποσό της περιουσίας που κατ'ίσχυρισμόν έκλεψε η κατηγορούμενη. Κανένας μάρτυρας δεν έδωσε εξηγήσεις επί του περιεχομένου του **Τεκμηρίου 8**. Τα προϊόντα που εκεί καταγράφονται παραμένουν σε ότι αφορά το Δικαστήριο, ως αντικείμενα ανευρεθέντα στην οικία της κατηγορούμενης μεν, άγνωστης αξίας δε, και τα οποία κανείς δεν αναγνώρισε ως προϊόντα που ανήκαν στο φαρμακείο ή έλειπαν από αυτό κατά τους επίδικους πάντοτε, χρόνους. Παραμένει δε άγνωστο κατά πόσον αυτά επιστράφηκαν στο φαρμακείο, τελικώς. Κοντολογίς, καμία μαρτυρία δεν παρουσιάστηκε ότι τα αντικείμενα που βρέθηκαν στο σπίτι της κατηγορούμενης προέρχονται από το συγκεκριμένο φαρμακείο.

Διαφαίνεται συνεπώς ότι η μαρτυρία του παραπονούμενου, επί της οποίας στηρίχθηκε η υπόθεση δεν ήταν τέτοιας ποιότητας και περιεχομένου ούτως ώστε το Δικαστήριο να μπορεί να στηριχθεί σ' αυτή και να καταλήξει σε ασφαλή ευρήματα ως προς το τι ακριβώς έγινε κατά τον επίδικο χρόνο και στη συνέχεια σε σχετικά συμπεράσματα. Δεν υπάρχει υπόβαθρο εξαγωγής ασφαλούς συμπεράσματος ότι η κατηγορούμενη ήταν το πρόσωπο που μεταξύ των ημερομηνιών 26.7.17 και 28.7.17 έκλεψε περιουσία του εργοδότη της αξίας €1.699,24. Αυτό, στα πλαίσια του τεκμηρίου της αθωότητας δεν μπορεί να

λειτουργήσει παρά μόνο υπέρ της κατηγορούμενης. Η πιο πάνω κατάληξη του Δικαστηρίου κρίνει και την έκβαση της υπόθεσης, αφού είναι δεδομένη η αρχή ότι το Δικαστήριο, μετά την απόρριψη της εκδοχής της κατηγορούσας αρχής, δεν μπορεί μέσα από τη συμπεριφορά του κατηγορουμένου να αντλήσει συμπεράσματα τα οποία δυνατόν να στοιχειοθετούσαν την ενοχή του. (βλ. **ΓΕ v. Ευριπίδου (2002) 2 ΑΑΔ 246, 250**).

Δυνάμει όλων των πιο πάνω, και με γνώμονα ότι η μαρτυρία της Κατηγορούσας Αρχής δεν έχει αναδείξει την σωρευτική πλήρωση των συστατικών στοιχείων του αδικήματος, καταλήγω ότι η διάπραξη του αδικήματος δεν έχει αποδειχθεί πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας. Η κατηγορούμενη αθώνεται και απαλλάσσεται σε σχέση με την κατηγορία που αντιμετωπίζει.

(Υπογρ.).....

Μ. Ναθαναήλ, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

